

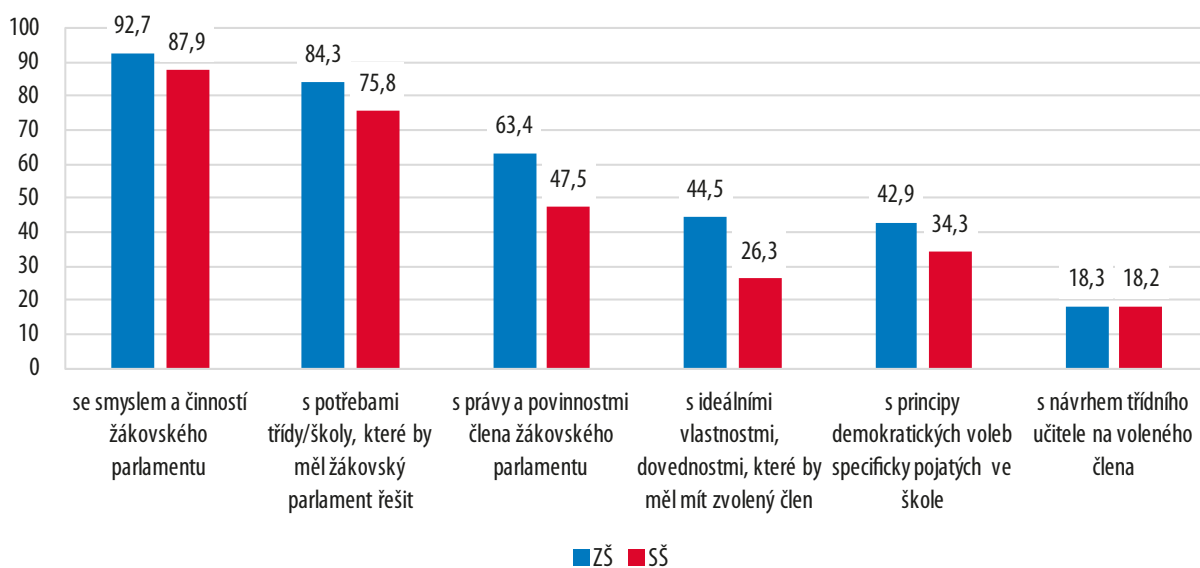
základních škol nejsou volby jednotně koordinovány, každá třída si vybírá své(ho) zástupce vlastním postupem. Tento způsob organizace voleb převažuje ve středních školách (zejména s obory odborného vzdělání). Formální náležitosti organizace voleb vycházejí především ze zkušeností a tradice každé školy, přičemž podstatné je především dodržení principu demokratičnosti volby.

V základních školách bývají v žákovském parlamentu zastoupeny všechny ročníky 2. stupně, často zde má své zástupce také 5. ročník (90,5 % škol) a 4. ročník (64 % škol). Nejmladší ročníky pak jsou zastoupeny v menší míře (1. ročník – 13,8 %, 2. ročník – 27,5 %, 3. ročník – 44,4 %).

Před samotnou volbou by žáci měli obdržet potřebné informace (k čemu žákovský parlament slouží, jaké oblasti řeší, čeho může dosáhnout apod.). Třídní učitel by neměl volbu ovlivňovat tím, že žákům navrhne svého kandidáta – měl by nechat žáky pojmenovat vlastnosti vhodného zástupce žákovského parlamentu tak, aby si jej žáci volili na základě racionálního zvážení (např. schopnost naslouchat, dohodnout se, řešit konflikty, navrhnout řešení problémů, připravovat a vést zasedání, vyhodnocovat činnosti, schopnost přenést informace z jednání parlamentu mezi spolužáky apod., přičemž nároky na tyto dovednosti se odvíjejí od věku žáků).

Graf 5

Seznámení žáků s informacemi pro volby do žákovského parlamentu – podíl škol (v %)

Ačkoliv většina škol žákům poskytuje informace o smyslu a činnostech žákovského parlamentu a o záležitostech, které žákovský parlament řeší, existuje nezanedbatelný podíl základních i středních škol, kde žáci před volbou s těmito informacemi seznámeni nejsou. Je možné, že v některých školách je žákovský parlament velmi aktivní a jeho činnosti jsou žákům dostatečně známy, nicméně všechny školy by měly usilovat o co největší možnou informovanost před samotnou volbou členů. Stejně tak by neměla být (zejména ve středních školách) opomíjena informace o nárocích na voleného žáka (jaké vlastnosti či dovednosti by ideálně měl mít) a o jeho právech a povinnostech (např. pravidelně se účastnit setkání parlamentu, zastupovat názor celé třídy, spolupracovat se žáky z jiných tříd, právo přicházet s vlastními nápady a návrhy, předkládat návrhy a připomínky vedení školy a další práva a povinnosti stanovené v dané škole). Skutečnost, že informace o volbách do žákovského parlamentu má méně žáků středních škol než žáků základních škol, je výrazně negativním zjištěním, které by opět mohlo svědčit o vyšší míře formálnosti vedení parlamentů na půdě středních škol.

